CLEMENTINA ARDERIU

CANÇONS I ELEGÍES

PUBLICACIONS DE «LA REVISTA»

BARCELONA

MCMXVI

NTRAL

CANÇONS I ELEGIES

A

Monsieur Florent Biber

par qui

Dieu ens fou a la vora

benastruga l'hora-

i ens benei

Clementina

CLEMENTINA ARDERIU

CANÇONS I ELEGÍES

LA REVISTA
BARCELONA
M C M X V I

LLOEU BEN ALT...

Lloeu ben alt, vosaltres mos sentits,
el despertar del jo que en mi dormia;
no us desconorit esdeventr petits
enfront de tan alada senyoría.

La vostra humilitat li farà honor,
aquella que en el fons més us tortura:
el jou serà clement de tal Senyor,
car de molt alta llet és sa natura.

Ell nia dintre meu tan dolçament
que per sa gracia la dolô és partida:
per soń voler ma vida indiferent
dins una nova fe s'és redimida.

I tot desig impur serà extingit
per vostra cortesia generosa:
així al clar triomf de l'esperit
ma carn será discreta i piadosa.

PARLA L'ÁNIMA

Quan dins el fang hauràs repòs. O torça
d'aqueixa càrn que m'és, per vil, feixuga,
l'esplèndid món mostral en prometença
per mon amic el lleu inexpressable,
serà llavors ma patria generosa
i al foc sagrat que al damunt seu s'abranda
podré - O goig suprem! - purificar-me.
La terra, lloc de doloroses glories
i amors mentits, vulgues o no em governa.
Mon feble drap de vestidura humana
més que elm i escut és conductor d'ofenses

Companyes lleus ja deslliurades ara,
oiu mon plany i mon conjur oiu-me:
a mi veniu en alambor diviña,
deu-me les mans i que enlairada em vegi
per vostre esforç a les regions serenes.
Que jo sabré en un dolç cant lloar-vos
com mai oïl dels immortals sería.

ESPERIT, PER NO DORMIR...

Esperit, quan tu vetllaves
era ric nostre casal;
era ple de sol i d'aire
i amb les guardes al portal.

I ara elles són inútils,
que ies té preses la sòn;
i cap hoste no s'acosta,
que ienen llevat el poni.

Esperit, en quina cambra
tan pregona t'ets colgat
que t'és llevada la joia
i les ganes de combat?

Part de fòra, on galejaves,
el món és lluent i blau:
esbatana les finestres
damuni de la buida pau!

Que la llum eniri senyora,
cada raig – sò de clarí,
Esperit, per no dormi...
Esperit, on són les armes
si l'enemic fos aquí?

BEATITUT

La via inconeguda que mena al lleu fini
sense ombra de paura segueixo pas a pas;
mon seny de tot s'admira i guaita ací i allí:
igual l'infant indòcil que 'du la mare al braç.

Què hi fa que al lluny tenebres amaguin mon destí
si entorn la pau me crida rient amb clara faç,
i fins la molsa humida de vora del camí
més flonja es fa si en ella reposo mon còs laç?

CLEMENTINA ARDERIU

Seguda dalt d'un marge, contemplo als vianants,
i presa per les gracies a flor de llavi errants
tothom que em parla jo amo, d'amor que als ulls floretx:

i d'ell ne soc pagada, perquè si algún me fuig,
més bella amor retrobo amant sens por d'enuig
la eterna meravella que el curs del sol regeix.

ME PLAU SABER-TE APROP...

Me plau saber-te aprop, Amor mesquí,
que ara ja no temo les sagetes;
conec ton pas lleuger, ton riure fi
i la senior de llirs i violetes.

Me plau a mon entorn veure't teixí
les malies cada volta més estretes;
miro com sotges, O pastor rui,
per enriquir d'un nou anyell les pietes.

De res t'ha de valer la fina adressa
ni de tos passos la exquisida pressa
sinó d'esdevenir enquimerat:

No veus que ton poder contra mi cessa?
Amor, milor amb mi lliga amistat,
i tal com ets combat al meu costat.

ANACREONTICA

Entre el fullatge humil
Amor trobí adormil
un dia que a l'aizar
jo entrellaçava roses.
Si goses, si no goses,
veient-lo tan gentil
– qui el pensaría vil? –
l'agafo per les ales,
i dins el mar de vi
que un beire m'oferia
ben tost el submergia:

t'el beire, sobreixint
de la polida vora,
vessava tot alhora
el vi i Amor retut
ran del meu llavi eixut.
Al las, que d'aquell dia
dins mi no hi ha repòs!
Amor servo reclòs,
mes senio torbadores
extremituis estranyes,
i un lleu contacte d'ales
a dins de les entranyes.

SANT JORDI

Avui m'he dit: —Per què no cantaría
la gloria de Sant Jordi i l'alegría
que ens porta sa vinguda per l'abril? —
i una veu s'aixecava entre les mil
que canten dintre meu l'himne a la vida:
—Cuileu, rosers; finiu vostra florida,
que el cavaller Sant Jordi ja és aquí! —
Ve lot humit de rou i serení
nit a través; du flaire catalana
de farigola i herba casolana,

i la pols dels camins on ha passat.
Per les tendres donzelles du un amat
—un dolç amat més bo que no volien,—
per les mares allò que es prometien,
i al jovencell poruc l decantat
li porta l'ardidesa del combat.

—A tots la portes la lliçó guerrera,
Sant galant, Sant armat,
que per cimera dus la primavera.